

Treuen trenta daines dels Aiguamolls per evitar riscos

El Parc, dispost a donar "màniga ampla" per reduir la població d'ungulats
Caçadors i pagesos estan en peu de guerra per haver de pagar pels senglars

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

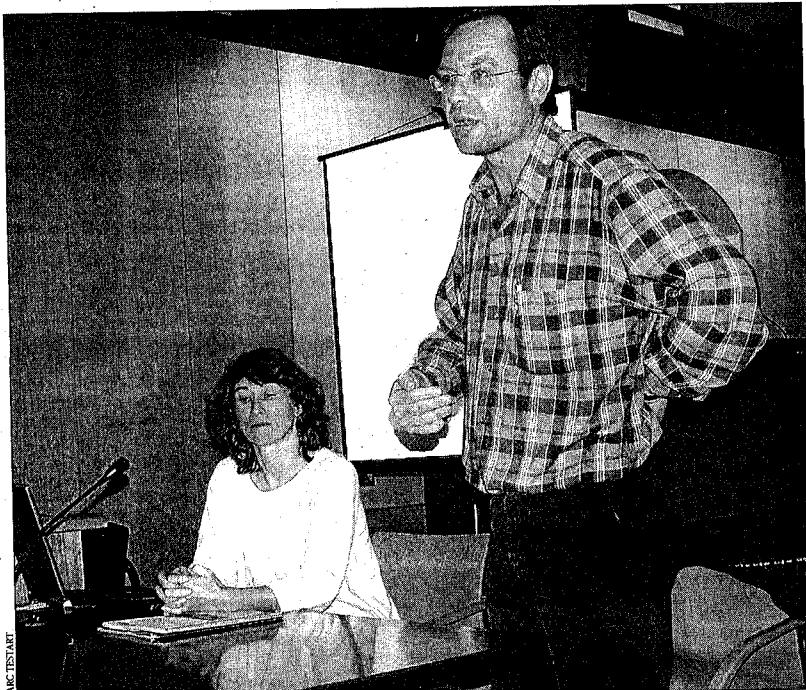
MARC TESTART

El Departament de Medi Ambient de la Generalitat ha fet un gir en la seva política i des de finals de l'any passat ha accedit a fer captures de daines al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. En el darrer mig any, s'han capturat 30 exemplars i els plans són intentar reduir de 50 a 60 daines per any. Tècnicament, s'anomena "cacera selectiva". Aquesta dada va ser confirmada per la doctora en Biologia, Carme Rossell, de la consultora ambiental Minuartia, que treballa per al departament. Rossell va oferir una xerrada informativa, dimarts passat, a la Sala Gòtica de Castelló d'Empúries, sobre les poblacions d'ungulats -daines i senglars- als Aiguamolls de l'Empordà. El director del Parc, Josep Espigulé, va emmarcar aquesta actuació dins de la "voluntat de canvi i de donar màniga ampla". "Començat el camí d'eliminar daines dins de la reserva, tampoc no direm que no amb els senglars", va manifestar Espigulé, el qual es va endur la major part de les crítiques dels caçadors i pagesos presents a la xerrada.

La daina va ser introduïda al Parc a l'any 1991, tot i que el 1987 es van portar dotze exemplars del Pardo (Madrid). La seva expansió va ser posterior, amb l'arribada de 21 daines del Río León Safari tarragoní -la zona té unes bones condicions d'alimentació. Els objectius de l'alliberament de daines als Aiguamolls eren controlar la vegetació i que fos un atractiu per als visitants del parc. Segons dades de Minuartia, l'any 2000 es van comptar 118 daines, mentre que l'any passat ja eren 168.

"No hi ha voluntat"

Pel que fa als senglars, segons Rossell, "abans dels anys noranta era estrany veure'ls als Aiguamolls". Aquesta és la zona amb més densitat

Carme Rossell i Josep Espigulé, durant la xerrada a la Sala Gòtica de Castelló

de senglars de tot Catalunya. Un cop iniciades les captures de daines, Rossell va anunciar que "es continuaran les captures de senglars sense limitacions". Minuartia està analitzant un total de 123 senglars capturats. El 79% té menys de dos anys i la màxima edat és d'entre cinc i sis anys.

De tot el que mengen els senglars durant l'any, la meitat són plantes de conreu -a l'estiu, arriba al 70%- , amb la qual cosa hi ha greus desperfectes en els camps de l'entorn del parc natural. Això és el que denuncien els

pagesos afectats, que dimarts passat van deixar sentir la seva veu un cop acabada la xerrada de Rossell. "Ja estic tip de sentir que per al turisme tot s'hi val; ja prou complicat que està el món de la pagesia que encara ens ho poseu més difícil", deia Joan Dalmau, pagès, mentre que un altre, Pere Garriga, apostava per una solució: "No deixar entrar els Forestals durant dos mesos", la qual cosa Espigulé va rebutjar per "il·legal".

Més bel·ligerant va ser el president de la Societat de Caçadors de Caste-

lló, Pere Canet, el qual va assenyalar amb el dit Espigulé com a responsable de l'agreuiment de la situació de convivència entre el Parc i els caçadors i pagesos. "Els pagesos volen que se'ls indemnitz i nosaltres no volem pagar pels accidents. Traieu les daines i ja està. El que passa és que no hi ha hagut mai cap voluntat i ja fa vint anys que dura això", va manifestar Canet, fent al·lusió a la llei de caça que responsabilitza els vedats i propietaris de camps pels accidents de circulació provocats pels senglars.

Passos de fauna a la carretera de Sant Pere

Carme Rossell ja va advertir de la inexistència de cap mètode per eradicar senglars i daines de la zona i va acabar dient que "no hi ha cap miracle". Els tècnics del Parc i agents forestals han provat de posar collars emissors als animals; de moment, n'hi ha un parell, però la idea és marcar-ne uns deu per saber cap on van. Fa dos mesos, segons va exposar Rossell, Generalitat i Diputació de Girona van acordar un projecte -pendent d'execució- de posar portes a les finques i passos canadencs a terra, a la carretera C-260. També han provat les barres d'olor. Es tracta d'un producte alemany consistent a impregnar uns pals amb resina amb olor de depredador humana. El problema és que al cap de quatre mesos ja no té efecte; també molts pagesos s'hi neguen perquè s'han de plantar estaques uns metres endins de la finca. La Diputació s'ha mostrat receptiva a fer dos passos de fauna a la carretera de Castelló a Sant Pere Pescador, aprofitant les obres d'eixamplament -està en estudi. Per evitar danys als conreus, també han intentat de tot: assaigs de productes de protecció, banys de les llavors abans de sembrar-les, etc.